

Okresná prokuratúra Košice II
Mojmírova 5, 040 46 Košice 1

Číslo: 1 Pv 387/15/8803
EEČ : 2-64-311-2015

Košice II, 06.11.2015

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: Prečin Krádež podľa § 212 odsek 2 písmeno f Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Košice II

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

1. XXXXX, rodné číslo: XXXXX
dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, Slovensko
povolanie: XXXXX
väzba: nie
mladistvý

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Prečin Krádež podľa § 212 odsek 2 písmeno f Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

menovaný v čase o 07.40 hod dňa 30.06.2015 v predajni XXXXX XXXXX XXXXX, na predajnej ploche odcudzil tovar, a to 1 ks čokoláda Študentská pečať v hodnote 1,99 €, ktorú si vložil pod košeľu, ktorú mal oblečenú na sebe a následne prešiel pokladničnou zónou bez zaplatenia, za ktorou bol dňa 30.06.2015 v čase o 07.40 hod zastavený pracovníkom SBS a následne prekontrolovaný, kde u menovaného bol vyššie uvedený tovar nájdený a ihneď odobratý v nepoškodenom stave, pričom tohto skutku sa dopustil po tom, ako bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch právoplatne postihnutý policajtmi XXXXX v blokovanom konaní pod číslom bloku pokuty zaplatenej na mieste číslo XXXXX pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.05.2015,

Postupujem **Okresný úrad XXXXX, odbor všeobecnej vnútornej správy.**

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Okresného riaditeľstva PZ XXXXX, obvodného oddelenia PZ XXXXX- XXXXX5 zo dňa 30.06.2015 bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie ml. XXXXX pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

V priebehu skráteného vyšetrovania boli zistené nasledujúce skutočnosti.

Obvinený ml. XXXXX sa k uvedenému skutku priznal a svoje konanie oľutoval.

Z výpovede poškodenej XXXXX XXXXX, XXXXX vyplýva, že tovar – študentská pečať v hodnote 1,99 € bol vrátený späť do predajne a z uvedeného dôvodu si neuplatňujú náhradu škody.

Prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Z výpisu z evidencie priestupkov vyplýva, že obvinený má 1 záznam v evidencii priestupkov, pričom ide o priestupok proti majetku zo dňa 05.05.2015, za ktorý mu bola uložená sankcia, a to pokuta vo výške 10,-€, č. pokutového bloku: XXXXX z 05.05.2015, ktorú uhradil v rámci blokového konania zaplatenou na mieste dňa 05.05.2015.

Podľa § 128 ods. 5 Trestného zákona postihnutým za obdobný čin sa na účely tohto zákona rozumie ten, komu bola za obdobný čin uložená sankcia alebo iné opatrenie za priestupok alebo iný obdobný delikt. To neplatí, ak je uložená sankcia alebo iné opatrenie zahladené.

Zo skutkových okolností, ktoré sú predmetom trestného stíhania a pre ktoré bolo obvinenému XXXXX vznesené obvinenie je zrejmé, že k naplneniu zákonných znakov prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona malo dôjsť v dôsledku priestupkovej recidívy obvineného, ktorý sa v priebehu zákonom stanovenej lehoty dvanástich mesiacov mal opätovne dopustiť konania napíňajúceho znaky priestupku proti majetku.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na listinné dôkazy nachádzajúce sa vo vyšetrovacom spise, z ktorých je zrejmé, že v krátkom časovom období pred vznesením obvinenia bola obvinenému v blokovom konaní uložená pokuta vo výške 10,-€ za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., ktorého sa obvinený dopustil dňa 05.05.2015.

Vzhľadom k tomu, že obvinený uloženú pokutu zaplatil, vydal policajný orgán OO PZ XXXXX blok na pokutu 10,-€, č. pokutového bloku XXXXX zaplatenú na mieste. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.05.2015.

Napriek predchádzajúcemu postihnutiu obvineného za citovaný priestupok proti majetku nemožno konania obvineného kvalifikovať ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona pre absenciu objektívnej stránky tohto trestného činu, ktoré primárne predpokladá postihnutie páchatel'a za obdobný čin, pri súčasnej akceptácii citovaného ustanovenia § 128 ods. 5 Trestného zákona, ktoré definíciou pojmu „postihnutím“ za obdobný čin vytvára zákonné predpoklady pre trestnoprávnu kvalifikáciu tohto konania ako trestného činu, len v prípade splnenia podmienky nezahľadania uloženej sankcie alebo iného opatrenia za obdobný čin.

Pri úvahách o trestnosti skutku nemožno prehliadnúť skutočnosť, že zákon o priestupkoch výslovne neupravuje inštitút zahľadania priestupkov, pričom pri prečine krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona ide o základnú a nevyhnutnú podmienku pre vyvodenie trestnej zodpovednosti páchatel'a.

Z listinných dôkazov vyplýva, že za pokutu za priestupok zo dňa 05.05.2015 obvinený zaplatil dňa 05.05.2015, teda v čase pred spáchaním skutku, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, pričom s poukazom na absenciu zákonnej právnej úpravy zahľadania priestupku v zákone o priestupkoch je potrebné objektívne posúdiť, či zaplatením pokuty za priestupok bola splnená negatívna podmienka zahľadania uloženej sankcie za toto predchádzajúce protiprávne konanie obvineného.

V danom prípade je potrebné vychádzať z analógie zákona o priestupkoch s Trestným zákonom, ktorý inštitút zahľadania normatívne upravuje v ustanoveniach § 92, § 93 a §121. Podľa § 93 ods. 1 Trestného zákona ak bolo odsúdenie zahladené, hľadá sa na páchatel'a, ako keby nebol odsúdený. Podľa § 92 ods. 2 Trestného zákona, ak ide o odsúdenie na tresty uvedené v § 32 písm. b/, až k/ k zahladeniu dochádza ich vykonaním.

Procesný postup (analógia legis) je v súlade s rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v odôvodnení rozsudkov, sp.z. XXXXX uviedol, že: „.....trestanie za správne delikty (priestupky, správne delikty právnických osôb a správne delikty fyzických osôb – podnikateľov) musí podliehať rovnakého režimu ako trestný postih za trestné činy. Z tohto hľadiska treba vykladať aj všetky záruky, ktoré sa poskytujú obvinenému z trestného činu. Hranice medzi trestnými deliktami, za ktoré ukladá trest súd a deliktami, za ktoré ukladajú sankcie správne orgány, sú určené prejavom vôle zákonodarcu a nie sú odôvodnené prirodzeno-právnymi princípmi. Keďže čl. 6 ods. 1 prvá veta dohovoru hovorí o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia, je podľa názoru NS SR nevyhnutné poskytnúť záruky a práva, ktoré sú zakotvené v trestnom zákone a trestnom poriadku nielen obvinenému z trestného činu, ale aj subjektu, voči ktorému je vyvodzovaná administratívno-právna zodpovednosť.“

Na rozdiel od Trestného zákona, právne predpisy, ktoré zakotvujú skutkové podstaty správnych deliktov, neupravujú postup správnych orgánov pri postihu za pokračujúci delikt. Pri nedostatku špeciálnej úpravy za pokračujúci delikt je potrebné použiť „*analogiae legis*“, t.j. vychádzať z Trestného zákona. Na základe analógie teda v danom prípade aplikovať pravidlá pre ukladanie trestu za pokračujúci delikt zakotvené v Trestnom zákone.

Použitím analógie Trestného zákona a zákona o priestupkoch v danej trestnej veci obvineného ml. XXXXX možno vyvodiť záver, že vykonaním sankcie za priestupok jej zaplatením, došlo aj k jeho zahladeniu.

Z tohto dôvodu posudzovaný skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, nemôže byť posudzovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona, pretože na predchádzajúce postihnutie za obdobný čin (priestupok proti majetku), nemožno v súlade s citovaným ust. § 128 ods. 5 Trestného zákona prihliadať.

S poukázaním na vyššie uvedené zistenia možno konštatovať, že konanie obvineného ml. XXXXX nemožno posúdiť ako prečin, ale tento sa dopustil protispoločenského konania, a preto je na mieste kvalifikovať jeho konanie ako priestupok proti majetku v zmysle § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

V zmysle § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

V zmysle § 214 ods. 2 Trestného poriadku policajt postúpi vec inému orgánu, iba ak vo veci nebolo vznesené obvinenie.

Vzhľadom na vyššie uvedené považujem rozhodnutie za odôvodnené a v súlade so zákonom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

XXXXX-Kolesárová
prokurátorka